

Ha áram kell, Paks II. is kell

Paks II. ügyében bátran nyilatkoznak a hozzá nem értők, a nyilatkozatok mögött sokszor egyéni karrierérdekek húzódnak meg. Kiterjedt szakértői vizsgálatokra alapozva az Paks II. gazdaságosságát az Európai Bizottság is megerősítette – írta cikkében Járosi Márton, az Energiapolitika 2000 Társulat elnöke. Neki tett föl kérdéseket a Présház Hírportál.

2017. október 15.

- Elnök úr, milyen jelek mutatják, hogy a Paks II-t támadó szélsőség egyfajta nemzetellenes devianciát gyakorol: célja a magyar nemzet túlélését szolgáló eszközök megsemmisítése?

- A Paksot energetikai köntösben támadó szélsőségnek semmi köze a magyar érdekekhez, a hazához, s az energetikához. Megszólalásaik tömény tudatlanságot árulnak el, még a felületes „politikai tudást” is nélkülözik, s mindezt nem is szégyellik. Süli János „atomminiszter” találóan mondta egy minapi konferencián, hogy „Aki a paksi bővítés szükségtelenségéről beszél, az maga sem hiszi el, hogy valaha hatalomra kerülhet és vezetheti az országot”. Vagyis felelőtlenül viselkednek. Szomorú példája ennek a Nemzetbiztonsági Bizottság legutóbbi nyilvános ülése, amelyen egyetlen nemzetbiztonsági kérdés sem merült fel (!), de Ismét kipukkadt egy hiszti-lufi. Az atomminiszter világossá tette, hogy a paksi bővítéssel kapcsolatban műszaki, szakmai, biztonsági kérdésekben nem lehet és nem is akarnak titkolózni. Ideje lenne hát abbahagyni a felelőtlen bohóckodást, amely világosan mutatja, hogy politikai hisztériáról van szó; arra játszanak, hogy a társadalom egy kisebbségében, elsősorban a tudatlanságból származó atom-ellenességet politikai tőkévé transzformálják. Legalább olyan mértékben, hogy a parlamentbe jutva továbbélésüket biztosítsák. Viselkedésük tudatosságához nem fér kétség, azt azonban szeretném remélni, hogy az nem tudatosult bennük, hogy zavarkeltésükkel valójában az Ön kérdésében megfogalmazott célt, a „magyar nemzet túlélését szolgáló eszközök megsemmisítését”, vagyis az önfelszámolást szolgálják.

- Aki bárhol a világon atomerőmű ügyében népszavazást akar kiírni, az vagy dilettáns, vagy egyértelműen társadalomellenes provokátor. Az atomerőmű létesítése bonyolult szakmai kérdés. Ugyanakkor hatalmas lehetőséget ad a demagógiára, a populista hisztériakeltésre. Mi állhat a mögött, hogy korábban képzettnek hitt emberek is a szélsőséghez csapódtak?

- Népszavazást emlegetni Paks II-ről „Bős Nagymaros-szindróma”: szakmai témát demokratikus köntösben támadni, ellehetetleníteni. Annak idején a politika félrevezette a közvéleményt azzal, hogy ezt a szakmai témát sikerült a rendszerváltozás hamis politikai szimbólumává tenni. Népszavazást vagy azt helyettesítő nemzeti konzultációt csak olyan kérdésekben szabad tartani, amit az állampolgárok megértenek, és választani tudnak az alternatívák közül. Az atomerőmű bővítése igen bonyolult szakmai

téma, erről nem korrekt népszavazást tartani. Az „erős társadalmi felhatalmazást” a parlament megadta, és a felelős kormány vállalta a végrehajtást. Most erről van szó.

Ami a kérdésének második részét illeti, a képzettségből sajnos még nem következik az értelmiségi (értelmes) magatartás, ami a politikusoktól is elvárható lenne. Az igazi értelmiségi ugyanis közösséget szolgálja, nem helyezi a saját egyéni érdekeit a közösség érdekei elé. Mai „liberális” világunkban sajnos az egyéni érvényesülés hatja át a társadalmat és a politikát is. Így „csapódhatnak korábban képzettnak hitt emberek is a szélsőséghez”, amint ez a kérdésében szerepel. Persze képzettségen ma általában szakképzettséget értenek, pedig ez csak akkor szolgálja a közösséget, ha ehhez erkölcs is párosul. A vezetésre törekvő „képzett emberek” csak akkor lehetnek hitelesek, ha erkölcsi normáknak is megfelelnek. A társadalomnak ezt is számon kellene tőlük kérni. Néhai Pattantyús műegyetemi professzorunk szerint a valódi (mérnöki) tudás összetevői: szakmai ismeret, műveltség és erkölcsi erő. Micsoda erkölcsről tanúskodik az, aki kijelenti, hogy addig bombázzák a választási bizottságot a népszavazási kérdéseikkel, amíg az elnök idegei felmondják a szolgálatot, s elfogadja valamelyiket. Vajon hány értelmes népszavazási kérdést lehet feltenni? Vagy nem is a kérdés a fontos, hanem a népszavazás?

- Egy szélsőséges azt hozta fel, hogy „négy-öt éven keresztül elhúzódott az előkészítés, magáért beszél”, vagyis a feljelentők miatti brüsszeli késedelmet is igyekszik a kormányzat nyakába varrni. Az SZDSZ nevű garnitúrának volt gyakorlata, hogy nem csak a kormánynak, hanem az egész országnak ártott hatalmi mániából, s ezt tette akkor is, amikor kormánykoalícióban volt. A propaganda „szakmaiságát” taglalva elképzelhető-e, hogy egyfajta „mély SZDSZ” működik, és torpedóz a Paks II. ügyében is?

- Nem zárható ki. Sajnos a villamos ipar privatizációja is a nemzetellenes neoliberális ideológia következménye. Ezért maradtak el a tervszerű fejlesztések, ezért vált kapacitáshiányossá a villamos energia rendszer. Az utolsó utáni pillanatban vagyunk, hogy a helyzeten javítsunk. Ezért kell az atomerőmű, amellyel már is késésben vagyunk. A politikai ellenzéknek, a brüsszeli bürokrácia közreműködésével ugyanis sikerült jelentős késést előidézni. A népakaratnak ezt a felelőtlen magatartást kell elutasítani demokratikusan, azzal, hogy a nemzet érdekét szolgáló politikára szavaz. A kérdés mára leegyszerűsödött, s minden választó számára érthető: kell-e villany a konnektorba? Ha kell, akkor Paks II is kell!